

Osana

Mulțimea din jurul Domnului Isus s-a împărțit în două, o parte mergea în fața Lui, și altă parte după El. Exact așa este alaiul istoriei, unii au mers înainte de Hristos, și alții după El. Noi trăim în anii de har ai Domnului, trăim după Hristos. Proorocii și psalmiștii, și patriarhii, și oamenii lui Dumnezeu care au mers înainte de El au strigat Osana! Va veni Răscumpărătorul, Hristosul lui Dumnezeu. Dar ce strigă cei care vin după El? Același lucru: „*Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!*”

Aici e miezul închinăciunii noastre. El merită închinarea noastră. Mulțimea răscumpăraților pe care a văzut-o Ioan în Apocalipsa strigă cu glas tare: Vrednic este Mielul care a fost junghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” Da, El e vrednic!

De când e istoria lumii, de când s-au pornit oamenii să stăpânească pământul, puterea lor s-a arătat prin cuceriri asupra altora, și unii din ei și-au zis că sunt Împărații întregului pământ. Dar oricât au fost de mari, n-au putut să fie stăpâni pe inimile oamenilor. Acesta e domeniul exclusiv al Regelui suprem care este Domnul Isus Hristos. El e singurul vrednic să primească slava noastră!

Spune și tu în inima ta: „*Osana! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!*” Roagă-te: „*Doamne, fii Stăpân și în viața mea. Intră în inima mea. Tronează cu glorie în mine, Fii Împăratul meu!*”

Da, sunt fiu de Împărat

Da, sunt fiu de Împărat,
—Mare este Domnul!—
În Hristos am căpătat
Harul, slava, tronul...

Tron măreț de veșnicii
În cerești palate;
Tron de sfinte bucurii
Și slăvi nevisate.

Vă uitați că-s așa mic,
Fără importanță?
O fărâmă de nimic
Îmbrăcată-n zdreanță?

Dar cândva mă va chema
Dumnezeu Preasfântul,
Și în alb, un alb de nea,
Îmi va fi veșmântul.

Căci sunt fiu de Împărat;
A mea-i lumea toată!
Și-ncă nu s-a arătat
Ce voi fi odată.

Vă mirați că am aici
Parte de suspine?
Și cu fiecare de urzici
Căile-mi sunt pline?

Dar sunt fiu de Împărat,
Am o moștenire;
Merg din șoapă la palat
Sus în strălucire!

Și ce-mi pasă dacă rîd
Cucuvele-n cale?
Sau că-și strîmbă răsul hîd
Hădele șacale?

N-au decăt să-mi dea prăpăd,
Mie nici nu-mi pasă;
Nu le-aud și nu le văd,
Eu alerg spre casă!

Căci sunt fiu de Împărat,
Moștenesc o Țară,
Și deja am respirat
Dulcea-i primăvară! (V.P.)

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Buletin Duminical

Gânduri la Florii

Cum sunt ucenicii Domnului

Textul de la Evanghelia după Matei ne relatează faptele de la Florii: „*Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici, și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgaruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine. Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite.”*

Iar versetul 6 spune: „*Ucenicii s-au dus, și au făcut cum le poruncise Isus*”.

Oare nu vă mirați că ucenicii, după ce au fost trimiși într-un loc pe care nu-l cunoșteau,

să ia o măgăriță cu mînzul ei de la un om pe care nu-l cunoșteau,

și chiar să deslege măgărițele fără ca să ceară voie, și doar dacă i-ar fi văzut cineva, doar atunci să explice că Domnul are trebuință de ele,

... nu vă mirați că ucenicii n-au mai pus nici o întrebare și s-au dus imediat?

Apoi, nu e de mirare că fiind doi ucenici, ar fi fost normal ca unul să spună:

— „Măi omule, dar unde ne ducem așa fără nici o adresă, fără să cunoaștem pe oamenii la care ne ducem,

și să le luăm măgarii legați în fața casei? Ce va zice lumea din sat despre noi?”

Iar celălalt să fi spus:

— „Că bine zici... Și eu mă gândeam la același lucru. Ce vrea oare să facă Învățătorul cu măgarii? Nu l-am văzut niciodată călărind, și acum vrea să-i aducem mânzul unei măgărițe? Tu înțelege așa ceva?”

Dar n-au vorbit așa.

Doi ucenici, dar n-au comentat.

Doi ucenici, dar n-au cântit.

Doi ucenici, dar au ascultat întocmai cum le-a cerut Domnul.

Frumoasă pildă ne dau acești doi ucenici, care au ascultat.

Dar uitați-vă și la stăpânul măgăriței și a măgărușului. Când ucenicii sunt surprinși în deslegarea patrupedelor, ei îi explică stăpânului, exact în cuvintele pe care le spusese Domnul, și anume: „Domnul are trebuință de ei...” Iar stăpânul, care desigur îl cunoștea pe Domnul Isus mai dinainte, nu comentează absolut nimic, ci îi lasă pe ucenici să plece cu ei. Dar aici a fost o jertfă, un sacrificiu.

Măgarii erau animalele de muncă,

de transport,

de locomoție,

erau scumpi, erau de mare folos. Și în dimineața aceea, Domnul avea nevoie de ei, iar stăpânul și-a dat seama că în jertfa pe care Domnul i-o cerea, era și o cinste înaltă. De aceea, a dat ce avea scump, prețios, de folos, pentru Domnul.

N-ai vrea și tu să fii ca acești ucenici? Să fi și tu gata pentru jertfă, pentru ascultare deplină, pentru orice ți-ar cere Domnul Isus?

N-ai vrea să se scrie și despre tine, „S-a dus și a făcut cum îi poruncise Domnul?”

Și apoi, uitați-vă la entuziasmul tuturor ucenicilor în lauda și preamărirea Mântuitorului:

„Toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră” (Luca 19:37).

Să luăm și noi pilda

ucenicilor, să fim ca ei

în ascultare,

în jertfă,

în preamărirea

Domnului Isus.

Comunicări

■ În săptămâna trecută ne-am bucurat să avem ca musafiri în adunare pe următorii:

- Leuce Florin, din Oradea
- Nelu Pășcut și soția, păstor la San Ramon, California
- Chris și Mihaela Goldman, din Charlotte, NC
- Sami și Alice Costiuc, din Cleveland, OH
- John Țibu, de la biserica Ghețimani, păstorită de fr. Aurel Bălci
- Ticu Moisa, din București, de la editura „Stephanus”
- Dan Cure, din Detroit, MI

■ După întoarcerea din călătorii, ne-au adus salutări:

- s. Ica Ardeleanu, din Florida, și în mod special din partea fratelui Teofil talpesh.

- fr. Iosif Bodri, de la Arad, unde a luat parte și la un botez frumos ținut în biserica Grădiște.

■ Salutăm azi cu bucurie în mijlocul nostru pe:

- Anca Popa, din Cleveland
- Andrew Scobercea, din Houston, TX

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți” (Isaia 53:5).

În săptămâna următoare vom avea seri de meditație la suferințele Domnului Isus în fiecare seară de luni până vineri, între 7:00 și 8:00, iar vineri vom celebra împreună Cina Domnului.

■ Să avem în rugăciune pe bolnavii noștri:

- Ioana Selagea
- Elena Negru
- Liviu Bocanici
- Daniela Arcan

■ În duminica viitoare, fiind Duminica Învierii, vom avea „Masa la răsărit de soare”. Ca în fiecare an, tinerii vor pregăti masa de Paște, și vă invităm pe toți de la orele 8:00 să fim împreună la casa Domnului.

■ Atât astăzi cât și duminica viitoare, serviciile divine speciale vor avea suite de cântări sărbătorești spre lauda Domnului.

► Anul acesta intervalul dintre Paștele din apus și cel din răsărit este de peste o lună. De ce? În apus data Paștelui e calculată pe baza calendarului gregorian, iar în răsărit, pe baza calendarului Iulian îndreptat. Acesta din urmă, a șters în 1582 zece zile din calendar (4 oct.- 15 oct.). „Îndreptarea” aceasta trebuia făcută din cauza neconcordanței cu calendarul solar astral. Astfel că din anul 1583 datele Paștelor au fost calculate după două calendare diferite. Regula Paștelui este: Prima duminică după luna plină ce cade după 21 martie (equinoxul de primăvară). Dar în răsărit, 21 martie (eclesiastic) e altă zi, fiind luată după calendarul iulian. Biserica ortodoxă mai are o regulă: Paștele să nu fie înainte și să nu coincidă cu Paștele evreiesc.